

عنوان مقاله:

برنامه ریزی ارتقاء کیفیت فضاهای عمومی شهری مطالعه موردی: پیاده راه خیابان ولیعصر، حد فاصل چهارراه ولیعصر تا میدان ولیعصر

محل انتشار:

همایش ملی معماری پایدار و توسعه شهری (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

صغرا ذوالفقاری گرجکلای - دانشجوی کارشناسی ارشد برنامه ریزی شهری

بهزاد امیری نژاد آشورآبادی - دانشجوی کارشناسی ارشد برنامه ریزی شهری

خلاصه مقاله:

پیاده راه ها به عنوان یکی از فضاهای عمومی شهری عرصه های مهمی هستند که سرزندگی و حیات اجتماعی انسان را ارتقا می بخشند. علیرغم اهمیت پیاده راه ها در بهبود سرزندگی و نشاط زندگی اجتماعی شهرنشینان نقش این فضای شهری در جامعه ما به فراموشی سپرده شده است. فرایند برنامه ریزی برای بهبود کیفیت یک فضای عمومی شهری برابرها و معیارهایی استوار است که خود را با انتظارات نیازمندی ها و نوع رفتار استفاده کنندگان از فضا درگیر می سازد. توصیه های طراحان همراه با ضوابط برنامه ریزی می تواند برقراری ارتباط سرزندگی قابلیت تنوع غنای ایده ها و کیفیت ظاهری یک فضای عمومی را سبب گردد. در این مقاله پیاده راه خیابان ولیعصر بعنوان مطالعه موردی از یک فضای عمومی شهری در نظر گرفته شده است که ابعاد کالبدی فضایی ارزشهای اجتماعی و فرهنگی و ویژگیهای ادراکی رفتاری این پیاده راه مورد بررسی قرار گرفته است. یافته ها نشان میدهد که اغلب مشکلات کالبدی و فضایی ناهنجاریهای رفتاری و اجتماعی را به همراه دارد. هدف مقاله حاضر در وهله نخست تعریف مفهوم فضای عمومی شهری و ویژگیهای آن و در وهله دوم تعیین نقش و وظیفه ای است که برنامه ریزی شهری می تواند در راستای حل این مشکلات و ارتقای کیفیت در این فضا انجام دهد. در این مقاله از روش کتابخانه ای و میدانی استفاده شده است.

کلمات کلیدی:

برنامه ریزی/ فضای عمومی شهری/ کیفیت فضای عمومی/ پیاده راه ولیعصر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/214149>

